

«Стригахъ ги . . . сега на тебъ
Да ги стрижишъ редъ се пада.
Гледай въ стадото всѣгда
Само добъръ редъ да влада.

«Като на върховенъ царъ,
Длъжността ще ти наложи
Строгъ да си, — не е кусуръ
По-вечко да смъкнешъ кожи.

«Ако ли се вдигне врѣскъ,
Кански писъкъ, димъ до Бога —
Съ вѣже едни — други съ мечъ . . .
И завчасъ ще бжде слога.

«Въ распоредбитѣ се дрѣжъ
У традицията строга:
За народното добро
И отъ името на Бога!

«Слушай ме — ако желайшъ
Трайна, блага орисия . . .
Сбогомъ . . . имай моята
Бащина благословия!»

Тѣй говори царъ Давидъ,
Тѣй говори вдъхновенно;
Него слуша Соломонъ
И покорно, и смиренно.